

Szőke János: azért jöttem, hogy szeressem a zuglói gyülekezetet

Kísérje útjukat áldás és békesség!

Hosszú évek után, július elsejétől új lelkesze van a Zuglói Református Egyházközségnek. Szőke János, aki pályázaton nyerte el a Róna utcai gyülekezet bizalmát, hitvestársával, Noémivel együtt szolgálja immár a zuglói híveket.

A Szőke házaspár egy hónapja költözött fel Szamosújlakról Zuglóba. Gyermekük, az óvodás János Károly és a második osztályba készülő Anna illendő kézfogással, Áldás békességgel köszöntik a vendéget, aztán gyermekhez illő elevenséggel már rohannak is az udvarra játszani.

- Nem megyünk ki az utcára - ígéri édesanyjuknak, aki kissé aggódva engedi el az apró, vidéki közösségek életéhez szokott gyermekek kezét, de megteszi.

S hogy hogyan került a Szőke házaspár Zuglóba? Világi kifejezéssel azt mondanánk, hosszú, megpróbáltatásokkal teli út vezetett idáig, ők viszont hittel és nemes egyszerűséggel úgy fogalmazzák, ők csak járják az Isten által számukra kijelölt utat. Hogy ez mennyire igaz, arról eddigi élettörténetük beszél.

- Tíz évvel ezelőtt végeztünk egy évfolyamon a Debreceni Hittudományi Egyetemen.

Onnan mindig olyan helyre kerültünk, ahol építeni kellett: a Felvidéken fizikai értelemben, a szatmári gyülekezetekben pedig lelkiileg. Felvidéken a semmiből építettünk egy gyülekezeti házat és kívül-belül megújítottunk két templomot. A pusztai hegyoldalban a romos parókia alig állt, nem volt semmi, de élő gyülekezetek voltak. Édesapám, aki három gyülekezetből ötöt épített ott, az esküvőnk napján ment el örökre, és ez arra kötelezett, hogy folytassam az ő szolgálatát - mesélte a lelkes családból származó felvidéki születésű Noémi. - Közben elnyertem egy egyéves amerikai ösztöndíjat, János pedig ott maradt öt gyülekezettel.

- Később átkerültünk Szatmár megyébe, ahol három gyülekezetben, köztük két Európa Nostra-díjas templomban, Szamosújlakon és Gyügyén szolgáltunk.

- Mi csak terveztünk, de készen kaptunk mindent - mesélte Szőke János. - Mindig

A szerző felvétele

A Szőke házaspár júliustól szolgálja a zuglói református gyülekezetet

ott volt a bizonyosság, hogy ez az Úr akarata, és mi ezt elfogadtuk. Egy évvel ezelőtt vendégszolgálatra hívtak Zuglóba - akkor már két éve nem volt lelkesze a gyülekezetnek. Később hivatalos felkérést kaptunk az egyházközség vezetésétől a Balatonfenyvesre tervezett csendeshét vezetésére. Itt kerültünk lelki kapcsolatba a gyülekezetet még összetartó fiatalokkal, idősebbekkel. Év végén a presbitérium, majd ez év elején a gyülekezet is meghívott bennünket. Nem mi kerestük a lehetőséget, nagyon ragasz-

kodtunk a kis szatmári közösséghez, de most is megkaptuk a lelki vezetést. Megerősítésnek éreztük azt is, amikor a postás levelet hozott, benne egy fénykép a Róna utcai templomról, a hátoldalán egy idézettel Márk evangéliumából: „Az Úrnak van szüksége rátok”. Ennél többet nem tudok mondani, csak azt ismétlem, amit a püspök úrnak és a bizottság előtt is mondtam a püspöki meghallgatáson, amikor a programomról kérdeztek: szeretni kívánom a zuglói gyülekezetet!

Cseke Vanda